

SOBRE LA PROFILAXI DE LA FEBRE ONDULANT. UN NOU MÈTODE DE VACUNACIÓ

per

J. VIDAL I MUNNÉ

En una comunicació presentada al primer Congrés d'Higiene de la Mediterrània, donava compte de la preparació detallada d'un nou producte biològic per a la profilaxi de la febre ondulant. Deia en l'esmentada comunicació que havia inspirat les nostres recerques, el fet de trobar-se sense resoldre la veritable tècnica de vacunació contra les brucelles. Les dades estadístiques conegudes demostren que les vacunes a base de gèrmens morts són d'una eficàcia molt variable i discutida. En canvi, les vacunes vives, si bé són de resultats força millors, tenen l'inconvenient de no poder-se emprar en femelles la qual llet s'aprofita, ni tampoc en les que es trobin en època avançada de gestació. Diversos investigadors han demostrat que un tant per cent de les vaques inoculades eliminen broselles per la llet. Per tant, segueixen essent un perill per als altres animals de l'explotació i fins per l'home que ha de consumir aquella llet.

Plantejat el problema en aquests termes, ens proposarem d'obtenir un producte que tenint les propietats immunitzants de les vacunes vives no guardés cap de llurs inconvenients. Per aquest fi, i tenint en compte

el valor curatiu dels filtrats de cultius vells de broselles (Burnet), el valor antigènic de les emulsions microbianes i les propietats estimulants de la llet (proteïnoteràpia) imaginàrem preparar un producte que sumés tots aquests avantatges. Ho aconseguírem sembrant abundantment diverses broselles en un medi constituït per llet desnatada i aigua de placenta a parts iguals. Als trenta dies d'estufa, s'esterilitza per àcid fènic i s'hi afegeix una emulsió de microbis morts.

Aquest cocktail, que anomenem «Brucelon», s'inocula a la dosi de 10 cc. per via subcutània dues o tres vegades amb cinc o vuit dies d'interval. En la nostra comunicació de referència esmentàrem l'èxit obtingut en diverses proves experimentals i assaigs de caràcter particular. Al mateix temps anunciàvem que teníem en curs investigacions més extenses en el nostre servei de la Direcció General de Ramaderia al Ministeri d'Agricultura.

Avui, que ja coneixem els resultats obtinguts, i controlats per elements oficials del Cos nacional de Veterinaris, ens plau de raportar-los, perquè ultrapassen les nostres esperances.

Efectivament. Foren triats tres municipis de la província de Leon, enclavats en comarques on l'avortament contagiós de les vaques produïa estralls de consideració. Segons declara un veterinari, l'any anterior a la vacunació amb el «Brucelon», les pèrdues per avortament arribaren fins el 80 per 100 de les cries. Tots els animals dels tres municipis foren vacunats, i al cap d'un any es féu una enquesta per a saber els resultats obtinguts.

Deixant de banda les vaques venudes i aquelles de les quals no ha estat possible de recollir dades concretes, ens trobem amb els resultats segurs de 294 vaques, que les dividirem en dos lots:

a) Vaques sense antecedents d'avortaments anteriors : 258, amb 12 avortaments, o sia el 4'65 per 100.

b) Vaques que avortaren la gestació anterior : 36, amb 4 avortaments, o sia l'11'11 per 100.

El total dels dos lots, 294, dóna un 5'51 per 100 d'avortaments. Foren vacunades vaques en diverses èpoques de gestació, d'un a set mesos, sense cap incident d'avort.

La minva de les pèrdues per avortament ha baixat, doncs, a xifres reduïdíssimes. I més encara si es té en compte que les condicions higièniques en què viuen els animals objecte de les nostres experiències, són extraordinàriament rudimentàries. Condicions d'higiene que no foren modificades pel fet de sotmetre els animals a la vacunació.

Ultra l'eloqüència de les xifres, una dada ben gràfica és l'entusiasme dels ramaders, puix que per a aconseguir que es realitzés l'experiència completament gratuïta, calgué vèncer llur gran resistència, i ara sol·liciten unànimement la represa de les vacunacions.

*Institut de Biologia Animal.
Madrid.*